

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 26. april 2024
(OR. en)

9311/24

FREMP 218
JAI 705

FØLGESKRIVELSE

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	25. april 2024
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	C(2024) 2680 final
Vedr.:	KOMMISSIONENS HENSTILLING af 23.4.2024 om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv

Hermed følger til delegationerne dokument C(2024) 2680 final.

Bilag: C(2024) 2680 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 23.4.2024
C(2024) 2680 final

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 23.4.2024

**om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets
tarv**

{SWD(2024) 98 final}

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 23.4.2024

om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et vigtigt mål for Den Europæiske Union er at beskytte børn mod alle former for vold. I artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes det, at Unionen skal fremme beskyttelsen af børns rettigheder. Denne grundlæggende rettighed er en af de værdier, Unionen bygger på, jf. artikel 2 i TEU. I henhold til artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret") indebærer denne rettighed, at børn har ret til den beskyttelse og omsorg, der er nødvendig for deres trivsel, og at i alle handlinger vedrørende børn, uanset om de udføres af offentlige myndigheder eller private institutioner, skal barnets tarv komme i første række. Det er ikke kun inden for Unionen, men også i Unionens forbindelser med den øvrige verden, at der skal sikres en sådan beskyttelse, jf. artikel 3, stk. 5, i TEU.
- (2) Beskyttelse af børn er også et centralt mål for De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder ("FN-konventionen")¹, den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK)² samt andre internationale retlige instrumenter³ og ikkejuridisk bindende instrumenter på FN-plan⁴ og på europarådsniveau⁵.

¹ Konventionen om barnets rettigheder (1989), den valgfrie protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi (2000), FN's valgfrie protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter (2000) og FN's valgfrie protokol til konventionen om barnets rettigheder om en procedure for henvendelser (2011).

² Se også protokollerne til denne konvention som fortolket i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis og de af Europarådets konventioner, der specifikt vedrører børn, såsom konventionen om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug (2007) og konventionen om kontakt vedrørende børn (2003).

³ Se navnlig FN's konvention om rettigheder for personer med handicap ("UNCRPD") (2006), Haagerkonferencen om International Privatrets instrumenter såsom konventionen om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser (1980), konventionen om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (1993), konventionen om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (1996), konventionen om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer (2007), protokollen om lovvalg i sager om underholdspligt (2007) samt Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 182 om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde (1999).

⁴ Se navnlig FN's Komité for Barnets Rettigheder, General Comments on the Convention on the Rights of the Child, FN's Komité for Rettigheder for Personer med Handicap, General comments No. 4 on Article 24 - the right to inclusive education, 2016, and No. 5, on living independently and being

- (3) Opretholdelse og opfyldelse af børns rettigheder er et centralt element i EU-strategien for børns rettigheder (strategien)⁶. I strategien forpligtede Kommissionen sig til at "fremlægge et initiativ, der har til formål at støtte udviklingen og forbedringen af integrerede systemer til børns beskyttelse" som et vigtigt mål for at bekæmpe alle former for vold mod børn og sikre beskyttelse af børn.
- (4) Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning fra 2021 om børns rettigheder⁷ betydningen af at udvikle og styrke integrerede nationale og transnationale børnebeskyttelsessystemer med ressourcer og med gennemførelses- og overvågningsordninger. Rådet opfordrede i sine konklusioner fra juni 2022 om EU-strategien for børns rettigheder også medlemsstaterne til at anvende en integreret (koordineret og tværfaglig) tilgang til beskyttelse af børn⁸. Regionsudvalget understregede i sin udtalelse også det afgørende behov for at styrke de lokale og regionale myndigheders rolle i integrerede systemer til børns beskyttelse⁹.
- (5) Høringen af mere end 1 000 børn inden for rammerne af den nye EU-plattform for børns deltagelse¹⁰ om deres behov for beskyttelse viser, at det er stadig ikke givet, at børn beskyttes¹¹. Denne henstilling bygger også på resultatet af en åben offentlig høring og en indkaldelse af feedback. Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder ("FRA") har desuden på Kommissionens anmodning foretaget en kortlægning af de nationale børnebeskyttelsessystemer i Unionen¹² og deres funktion. Der redegøres for de vigtigste resultater i det evidensbaserede arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne henstilling.
- (6) En af de vigtigste konklusioner er, at de nationale børnebeskyttelsessystemer er forskellige. Disse systemer er udformet i overensstemmelse med de specifikke behov og de tildelte ressourcer og er påvirket af specifikke kulturelle, sociale og historiske faktorer og med forskellige decentraliseringsniveauer. Systemerne giver dog de samme udfordringer, f.eks. utilstrækkelige forebyggelsespolitikker og systemer for

included in the community (2017), Guidelines on deinstitutionalisation, including in emergencies, (2022), FN's Generalforsamling, Guidelines for the Alternative Care of Children (2010), og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling (2015).

⁵ Se navnlig de instrumenter, der er vedtaget af Ministerkomitéen: Guidelines on child-friendly justice (2010), Recommendation on strengthening reporting systems on violence against children (CM/Rec(2023)8), Recommendation on the participation of children and young people under the age of 18 (CM/Rec(2012)2), Recommendation on effective guardianship for unaccompanied and separated children in the context of migration (CM/Rec(2019)11); Recommendation on human rights principles and guidelines on age assessment in the context of migration (CM/Rec(2022)22), Recommendation on guidelines to respect, protect and fulfil the rights of the child in the digital environment (CM/Rec(2018)7), Recommendation on children's rights and social services friendly to children and families (CM/Rec(2011)12), Guidelines on child-friendly health care (2011), Recommendation on the rights of children living in residential institutions (CM/Rec(2005)5) og Europarådets strategi for barnets rettigheder (2022-2027).

⁶ EU-strategi om barnets rettigheder (COM(2021) 142 final).

⁷ Europa-Parlamentets beslutning af 11. marts 2021 om børns rettigheder i lyset af EU-strategien for børns rettigheder ([2021/2523\(RSP\)](#)).

⁸ Rådets konklusioner af 9. juni 2022 om EU-strategien for børns rettigheder ([10024/22](#)).

⁹ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse - Styrkelse af de lokale og regionale myndigheders rolle i integrerede systemer til børns beskyttelse", vedtaget på plenarsamlingen den 17.-18. april 2024. Se: [Faktablad om udtalelsen \(europa.eu\)](#).

¹⁰ Se: [EU's platform for børns deltagelse](#). | [Den Europæiske Union \(europa.eu\)](#).

¹¹ Se: [Beskyttelse af børn: integrerede systemer \(europa.eu\)](#).

¹² Se: [Mapping Child Protection Systems in the EU – 2023 update | Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder \(europa.eu\)](#).

tidlig opdagelse af problemer og mangel på rettidig og omfattende (herunder psykosocial) støtte, navnlig til børn, der samtidig har brug for beskyttelse, og overvågning. Der mangler ofte koordineringsmekanismer til at sikre effektive tværfaglige reaktioner på tværs af ministerier eller på tværs af forskellige kompetenceniveauer. Tilgængeligheden og koordineringen af de menneskelige og finansielle ressourcer skaber også udfordringer. På grundlag heraf er der klart behov for mere effektive og integrerede børnebeskyttelsessystemer.

- (7) At fremme nultolerance over for vold mod børn kræver en tilpasning af internationale standarder, politiske tilsagn og tiltag og mobilisering af alle relevante aktører i hele samfundet¹³. Dette gælder for enhver form for vold, dvs. alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug, vanrøgt eller uagtsom behandling, mishandling eller udnyttelse, herunder seksuelt misbrug, fysisk, online eller i virtuelle verdener ("vold mod børn"). Denne form for vold omfatter f.eks. vold i hjemmet, menneskehandel, seksuelt misbrug, kønsbestemt vold, herunder kvindelig kønslemlæstelse og børneægteskaber, samt alle former for mobning og korporlig afstraffelse. På den baggrund har denne henstilling primært til formål at fremme udviklingen af integrerede børnebeskyttelsessystemer i medlemsstaterne og forbedre deres måde at fungere på og at fremme beskyttelsen af børn som en prioritet for Unionen i dens optræden udadtil.
- (8) For i højere grad at imødekomme børns synspunkter og behov, hvilket er vigtigt i denne henstilling, bør de nationale børnebeskyttelsessystemer være kontekstbestemte, have fokus på børn og gennemføres på det mest hensigtsmæssige forvaltningsniveau. Medlemsstaterne bør fremme samarbejde og koordinering på tværs af sektorer mellem private aktører, lokale, regionale og nationale myndigheder og Unionens institutioner, organer og agenturer for at sikre lige adgang til børnebeskyttelsestjenester. Der bør først og fremmest tages hensyn til, hvad der er i barnets tarv, samtidig med der lyttes til, hvad børnene selv mener. En integreret tilgang bør også kombinere forebyggelse, tidlig varsling, indberetning, tværsektoriel støtte og overvågning.
- (9) Forskellige aktører på tværs af forskellige kompetenceniveauer og sektorer har specifikke ansvarsområder inden for beskyttelse af børn. Det er afgørende, at alle relevante aktører, navnlig offentlige myndigheder (på alle niveauer i overensstemmelse med deres kompetencer), private aktører og civilsamfundsorganisationer, har klart definerede roller, og at der sikres en tæt koordinering mellem dem. Relevante fagfolk og aktører dækker forskellige sektorer såsom uddannelse (lærere, undervisere, støttetjenester på alle niveauer, herunder førskoleundervisning og børnepasning), det sociale område (f.eks. socialrådgivere, tjenesteudbydere, børnehjem og plejefamilier), sundhedsområdet (herunder mental sundhed), retsvæsenet og retshåndhævelse (f.eks. advokater, dommere, politi og fagfolk, der arbejder i lukkede eller delvis lukkede faciliteter), asyl og migration, diplomatisk og konsulær beskyttelse, det digitale område, sport, fritidsaktiviteter, medier, kultur, finanssektoren, erhvervslivet og miljøet samt traditionelle og religiøse ledere. Familier og lokalsamfund spiller en central rolle i forbindelse med beskyttelse af børn såvel som børnene selv.
- (10) Den brede vifte af værktøjer, som medlemsstaterne har til rådighed, herunder på EU-plan (lovgivning, politikker og finansiering), kan bidrage til at gøre

¹³

Se: [High Time to End Violence against Children | UN Special Representative of the Secretary-General on Violence Against Children](#).

børnebeskyttelsessystemerne mere integrerede og robuste. Denne henstilling bygger således på den relevante EU-ret vedrørende børns rettigheder samt de ikkebindende foranstaltninger, der er truffet på dette område¹⁴. Den har til formål at skabe en holistisk og tværgående tilgang til beskyttelse af børn og samle allerede gældende lovgivning og tiltag for at få børnebeskyttelsessystemerne til at fungere på en mere integreret måde med fokus på børn.

- (11) Større lighed og inklusion i vore samfund er et vigtigt redskab til forebyggelse af vold. Børn med de karakteristika, der ligger til grund for forskelsbehandling, vil med større sandsynlighed blive udsat for mobning. Børn med handicap har f.eks. en højere risiko for at blive ofre for vold og misbrug både i deres hjem og i institutioner¹⁵. 11 % af LGBTI-børn i alderen 15-17 år har i de fem år, der gik forud for undersøgelsen i 2019¹⁶, oplevet et fysisk eller seksuelt overgreb, fordi de er LGBTI-personer. Børn, der oplever racisme og selvzensur, når de er åbne om deres identitet, er mere tilbøjelige til at udvikle socioemotionelle problemer end dem, der ikke gør det. Det gælder især for romabørn, som ofte udsættes for forskelsbehandling, sigøjnerhad og socioøkonomisk udstødelse i deres dagligdag¹⁷. Det er derfor afgørende, at integrerede børnebeskyttelsessystemer er inklusive og sikrer, at alle børn altid behandles ens og ikke udsættes for forskelsbehandling i overensstemmelse med Kommissionens fem EU-ligebehandlingsstrategier¹⁸, EU-strategien for bekæmpelse af antisemitisme og fremme af jødisk liv¹⁹ og handlingsplanen for integration og inklusion²⁰. Den fælles meddelelse med titlen "Ingen plads til had" har til formål at optrappe EU's indsats for at bekæmpe alle former for had²¹.
- (12) Mental sundhed og psykologisk støtte er grundlæggende elementer i alle faser af beskyttelsen af børn. I Kommissionens meddelelse om en samlet tilgang til mental sundhed²² fokuseres der på at fremme børns mentale sundhed. Kommissionen anerkender, at barndommen udgør en fase, der er afgørende for den mentale sundhed gennem hele livet. I en helhedsorienteret tilgang til trivsel er mental sundhed og ikkevoldelig sprogbrug afgørende for i samarbejde med fagfolk inden for mental sundhed og familier at forebygge mobning, herunder cybermobning, og vold. Det

¹⁴ Bilaget til denne henstilling giver et ikkeudtømmende overblik over de relevante EU-retsakter, strategidokumenter og finansieringsmuligheder.

¹⁵ Således som det erkendes i strategien for rettigheder for personer med handicap 2021-2030 (COM(2021) 101 final) og på grundlag af en analyse foretaget af FRA, se: [Vold mod børn med handicap: lovgivning, politikker og programmer i EU | Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder \(europa.eu\)](#).

¹⁶ Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), [A long way to go for LGBTI equality](#) (2020), [FRA LGBTI Survey Data Explorer](#).

¹⁷ Rapport om evalueringen af EU-rammen for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020 (COM(2018) 785 final).

¹⁸ Meddelelse om strategien for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025 (COM(2020) 152 final), meddelelse om EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse (COM(2020) 620 final), Rådets henstilling om romaernes ligestilling, inklusion og deltagelse (EUT C 93 af 19.3.2021), meddelelse om strategi for ligestilling af LGBTIQ-personer 2020-2025 (COM(2020) 698 final), strategi for rettigheder for personer med handicap (COM(2021) 101 final), og meddelelse om en EU-handlingsplan mod racisme 2020-2025 (COM(2020) 565 final).

¹⁹ Meddelelse fra Kommissionen – EU-strategien for bekæmpelse af antisemitisme og fremme af jødisk liv (2021-2030) (COM(2021) 615 final).

²⁰ Meddelelse fra Kommissionen – Handlingsplan om integration og inklusion 2021-2027 (COM(2020) 758 final).

²¹ Fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet – Ingen plads til had: et forenet Europa mod had (JOIN(2023) 51 final af 6.12.2023).

²² Meddelelse fra Kommissionen om en samlet tilgang til mental sundhed (COM(2023) 298 final).

fremhæves navnlig af Kommissionens ekspertgruppe om støttende læringsmiljøer for grupper med risiko for dårlige resultater og for støtte til trivsel i skolen²³, hvilket bidrager til gennemførelsen af det europæiske uddannelsesområde senest i 2025²⁴. Dette støtter gennemførelsen af Rådets henstilling af 28. november 2022 om veje til succes i skolen²⁵.

- (13) En af de vigtigste faktorer for social udstødelse af børn er den ulige adgang til de vigtige tjenester, som er afgørende for deres trivsel og udviklingen af deres sociale, kognitive og følelsesmæssige færdigheder. I princip 11 i den europæiske søjle for sociale rettigheder²⁶ fastsættes det, at børn har ret til prismæssigt overkommelige dagtilbud af høj kvalitet og ret til beskyttelse mod fattigdom, og at børn fra socialt dårlige kår har ret til særlige foranstaltninger til fremme af lige muligheder. Derudover opfordres medlemsstaterne i Rådets henstilling om en europæisk børnegaranti²⁷ til at forebygge og bekæmpe social udstødelse ved at sikre børn i nød effektiv adgang til en række vigtige tjenester såsom uddannelse, sundhedspleje og bolig. Dette vedrører navnlig børn, der kommer fra utrygge familieforhold præget af vold og misbrug. Den europæiske søjle for sociale rettigheder, den europæiske børnegaranti og den europæiske plejestrategi²⁸ udgør en omfattende EU-politikramme, der skal sikre børn i sårbare situationer eller fra dårligt stillede miljøer adgang til basale tjenester. Med Rådets henstilling om førskoleundervisning og børnepasning²⁹ støttes medlemsstaterne også i deres bestræbelser på at forbedre adgangen til og kvaliteten af førskoleundervisning og børnepasning. I EU-strategien for unge 2019-2027³⁰ blev der mindet om, at en tredjedel af de unge i Europa er truet af fattigdom og social udstødelse, hvilket har indvirkning på udøvelsen af deres sociale rettigheder. Mange er stadig udsat for mange former for forskelsbehandling og oplever fordomme og hadforbrydelser. Det er derfor afgørende at bekæmpe uligheder og arbejde hen imod at sikre lige muligheder for de yngste generationer i Europa, herunder de mest marginaliserede og udstødte.
- (14) Misbrug og seksuel udnyttelse af børn er en type strafbar handling, der er i stigning i Unionen. Denne henstilling afspejler betydningen af Unionens tilsagn om at beskytte børn mod seksuelt misbrug, både online og offline. I EU-strategien om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn³¹ ses der holistisk på disse strafbare handlinger, idet alle de værktøjer, der er til rådighed på EU-plan, både lovgivningsmæssige og ikke lovgivningsmæssige, udnyttes for at forebygge og bekæmpe disse strafbare handlinger og yde bistand til ofre, og alle relevante interessenter mobiliseres, fra offentlige myndigheder til den private sektor. Som led i

²³ Se: [Kommissionens ekspertgruppe om trivsel i skolen](#).

²⁴ Meddelelse fra Kommissionen om etablering af det europæiske uddannelsesområde inden 2025 (COM(2020) 625 final).

²⁵ Rådets henstilling af 28. november 2022 om veje til succes i skolen (EUT C 469 af 9.12.2022).

²⁶ Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder (EUT C 428 af 13.12.2017, s. 10).

²⁷ Rådets henstilling (EU) 2021/1004 af 14. juni 2021 om oprettelse af en europæisk børnegaranti (EUT L 223 af 22.6.2021).

²⁸ Meddelelse fra Kommissionen om den europæiske plejestrategi (COM(2022) 440 final).

²⁹ Rådets henstilling af 8. december 2022 om førskoleundervisning og børnepasning: Barcelonamålene for 2030 (EUT C 484 af 20.12.2022).

³⁰ Resolution vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet: EU-strategien for unge 2019-2027 (EUT C 456 af 18.12.2018).

³¹ EU-strategi om en mere effektiv bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn (COM(2020) 607 final).

denne strategi vedtog Kommissionen et forslag til forordning om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn³², i henhold til hvilken udbydere af onlinetjenester skal forhindre videreformidlingen af materiale om seksuelt misbrug og grooming af børn. Direktivet om seksuelt misbrug af børn³³ indeholder definitioner af, hvad der udgør strafbare handlinger på området seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn, og af sanktionerne herfor, og der fastsættes heri forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til forebyggelse af disse strafbare handlinger og bistand og støtte til ofre. Som led i strategien vedtog Kommissionen et forslag til revision af dette direktiv³⁴.

- (15) Børn skal beskyttes i både fysiske og digitale miljøer mod risici såsom (cyber-)mobning og chikane. Det understreges navnlig i Rådets konklusioner om styrkelse af digitale færdigheder for at beskytte og håndhæve grundlæggende rettigheder i den digitale tidsalder³⁵ og om støtte til trivsel inden for digital uddannelse³⁶. Den europæiske strategi for et bedre internet for børn plus (BIK+)³⁷ har til formål at sikre, at børn beskyttes, respekteres og styrkes online i det nye digitale årti, samtidig med at beskyttelse af mindreårige er et centralt anliggende i den lovgivningsmæssige og politiske ramme, f.eks. forordningen om digitale tjenester³⁸, direktivet om audiovisuelle medietjenester³⁹, den generelle forordning om databeskyttelse⁴⁰ og EU-initiativet om Web 4.0 og virtuelle verdener⁴¹. Inden for rammerne af BIK+ fortsætter Kommissionen med at bekæmpe cybermobning, navnlig gennem arbejdet i det EU-medfinansierede netværk af Safer Internet-centre (SIC), der tilbyder hjælpetjenester, samt uddannelse og ressourcer, der skal anvendes i formelle og uformelle uddannelsesmiljøer.
- (16) Der bør i medlemsstaternes nationale retssystemer tages hensyn til de behov, børn har som ofre, mistænkte, tiltalte eller dømte personer, vidner eller som andre parter i retssager, for at gøre det lettere for dem reelt at udøve deres rettigheder. Direktivet om

³² Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler til forebyggelse og bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn (COM(2022) 209 final).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (direktiv om seksuelt misbrug af børn) ([EUT L 335 af 17.12.2011](#)).

³⁴ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og materiale med seksuelt misbrug af børn og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (omarbejdning) (COM(2024) 60 final).

³⁵ Rådets konklusioner om styrkelse af digitale færdigheder med henblik på at beskytte og håndhæve de grundlæggende rettigheder i den digitale tidsalder (14309/23, 20. oktober 2023).

³⁶ Rådets konklusioner om støtte til trivsel inden for digital uddannelse (14982/22, 28. november 2022).

³⁷ Meddelelse fra Kommissionen – Et digitalt årti for børn og unge: den nye europæiske strategi for et bedre internet for børn (BIK+) (COM(2022) 212 final).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) ([EUT L 277 af 27.10.2022](#)).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1808 af 14. november 2018 om ændring af direktiv 2010/13/EU om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) i betragtning af de ændrede markedsforhold ([EUT L 303 af 28.11.2018](#)).

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁴¹ Meddelelse om et EU-initiativ om Web 4.0 og virtuelle verdener: et forspring i den næste teknologiske omstilling (COM(2023) 442 final).

ofres rettigheder⁴², direktivet om proceduremæssige garantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager⁴³, og EU-strategien for ofres rettigheder (2020-2025)⁴⁴ fastsætter eller har udtrykkeligt til formål at fremme specifikke rettigheder og garantier for børn, der er omfattet heraf. Der er behov for en målrettet, integreret tilgang med inddragelse af flere instanser med alderssvarende tjenester for at støtte og beskytte børn, der er ofre for kriminalitet. For børn, der er mistænkte eller tiltalte, bør der anvendes en tværfaglig tilgang, navnlig med henblik på den individuelle vurdering af hvert barns særlige omstændigheder, behov og sårbarheder. Denne henstilling afspejler yderligere betydningen af forordningen om underholdspligt⁴⁵ og Bruxelles IIb-forordningen⁴⁶ ved at styrke det grænseoverskridende retlige samarbejde i Unionen i civilretlige spørgsmål vedrørende børn. De centrale myndigheder, der er udpeget i henhold til Bruxelles IIb-forordningen, spiller en rolle med hensyn til at yde bistand i sager om grænseoverskridende beskyttelse af børn. Børn er også ofre for menneskehandel med henblik på alle former for udnyttelse⁴⁷. Børn, der er ofre for menneskehandel, betragtes som særligt sårbare i henhold til direktivet om bekæmpelse af menneskehandel⁴⁸, og der er et særligt fokus på dem i EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel (2021-2025). Hotlines for børn (116 111), hotlines for forsvundne børn (116 000) og andre nationale hjælpetjenester og hotlines for børn spiller en rolle i børnebeskyttelsessystemer.

- (17) Beskyttelsen af de rettigheder, som migrantbørn har, herunder børn, der er uledsagede og søger international beskyttelse, kræver, at der fortsat gøres en indsats. Vold udgør en daglig trussel for børn på flugt, navnlig dem, der rejser uledsaget eller adskilt fra deres familie⁴⁹. Migrant- og flygtningebørn er særligt sårbare og kræver særlig og passende beskyttelse som understreget i meddelelsen om beskyttelse af migrantbørn⁵⁰. Børn, der er uledsagede eller adskilt fra deres familie, er endnu mere sårbare. Efter Ruslands angrebskrig mod Ukraine har Kommissionen forpligtet sig til fuldt ud at bistå medlemsstaterne med at beskytte børn, der er fordrevet fra Ukraine til EU's område⁵¹. Dette indbefatter støtte til hotlines for forsvundne børn og hjælpelinjer for børn samt hjælp til at sikre deres inklusion i de nationale uddannelsessystemer og

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA ([EUT L 315 af 14.11.2012](#)).

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager ([EUT L 132 af 21.5.2016](#)).

⁴⁴ EU-strategi for ofres rettigheder (2020-2025) (COM(2020) 258 final).

⁴⁵ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt ([EUT L 7 af 10.1.2009](#)).

⁴⁶ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (omarbejdet) ([EUT L 178 af 2.7.2019](#)).

⁴⁷ I 2022 var 15 % af de registrerede ofre i EU børn. Se: [Trafficking victims in Europe, a rise by 10% and the share of EU nationals among the victims increased to 59% - Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](#).

⁴⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA ([EUT L 101 af 15.4.2011](#)).

⁴⁹ Kontoret under generalsekretærens særlige repræsentant vedrørende vold mod børn og Universidad Iberoamericana, [Violence against children on the move From a continuum of violence to a continuum of protection](#), 2020.

⁵⁰ Meddelelse om beskyttelse af migrantbørn (COM(2017) 211 final).

⁵¹ Se: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet – Midlertidig beskyttelse til personer, der flygter fra Ruslands aggressionskrig mod Ukraine: et år senere (COM(2023) 140 final).

vejledning til medlemsstaterne for at bidrage til at sikre, at fordrevne børn hurtigt bliver omfattet af de nationale børnebeskyttelsessystemer⁵².

- (18) Med pagten om migration og asyl, der endnu ikke er blevet endeligt vedtaget af Rådet⁵³, indføres der yderligere garantier og forpligtelser vedrørende beskyttelse af børn, som skal gennemføres, inden pagten finder anvendelse. Barnets tarv er fortsat et centralt element i EU's asyllovgivning, hvor det skal være det primære hensyn. Medlemsstaterne skal kortlægge og sørge for de særlige behov, som asylsøgende børn kan have, efter at de har passeret grænsen, idet der skal være kontinuitet og stabilitet i omsorgen. Pagten indebærer en afkortning af fristerne for udpegelse af børnerepræsentanter og en styrkelse af standarderne for deres uddannelse og kvalifikationer og tilsynet med dem, samtidig med at behovet for at tage hensyn til børnenes synspunkter og give børnevenlig information ligeledes sikres. Med pagten afkortes fristerne for alle børns adgang til uddannelse, og deres adgang til sundhedspleje udvides, således at de modtager samme type sundhedspleje som den, der ydes til medlemsstatens egne mindreårige. Pagten indeholder stærkere garantier for mindreårige i forbindelse med frihedsberøvelse, idet det præciseres, at børn som hovedregel ikke bør frihedsberøves. Som fremhævet i handlingsplanen for integration og inklusion⁵⁴ er overgangen til voksenlivet endnu et væsentligt aspekt, der skal tages i betragtning i børnebeskyttelsessystemer, for at sikre den bedste og mest holdbare overgang.
- (19) Unionen sikrer rigelige finansieringsmuligheder for at bidrage til beskyttelsen af børn mod alle former for vold. Der er EU-midler til rådighed til at støtte udviklingen og styrkelsen af integrerede børnebeskyttelsessystemer i medlemsstaterne og andre relevante støtteforanstaltninger. For at gøre det lettere at navigere i forskellige programmer har Kommissionen oprettet en fælles portal for EU-midler og giver brugerne mulighed for at finde relevante finansieringsmuligheder⁵⁵. Modtagere af EU-midler er forpligtet til at overholde Unionens værdier, principper, gældende lovgivning og kontraktlige bestemmelser, når de gennemfører en sådan finansiering. Kommissionen har gennemført foranstaltninger til støtte for overholdelse og håndtering af mulige overtrædelser. For så vidt angår de EU-midler, der er omfattet af forordningen om fælles bestemmelser⁵⁶, skal medlemsstaterne desuden opfylde de horisontale grundforudsætninger for chartret og FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD). Medlemsstaterne skal derfor indføre effektive mekanismer for at sikre, at programmer, der støttes via disse EU-midler, og gennemførelsen af dem er i overensstemmelse med chartret og FN's handicapkonvention.
- (20) Kommissionen yder målrettet finansiell støtte til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, kønsbestemt vold mod piger og vold i hjemmet og til at beskytte ofre for denne form for vold inden for rammerne af indsatsområdet Daphne i programmet for

⁵² Se: Ukraine: Beskyttelse.

⁵³ Se: [Statement by the President of the European Commission: Pagten om migration og asyl \(europa.eu\)](#).

⁵⁴ Handlingsplan om integration og inklusion 2021-2027 (COM(2020) 758 final).

⁵⁵ Se: [Funding & tenders \(europa.eu\)](#).

⁵⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiell støtte til grænseforvaltning og visumpolitik ([EUT L 231 af 30.6.2021](#)).

borgere, ligestilling, rettigheder og værdier⁵⁷. Indsatsområdet ligestilling, rettigheder og ligestilling mellem kønnene i programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier giver yderligere finansieringsmuligheder for at fremme børns rettigheder og børns deltagelse og bekæmpe den forskelsbehandling, som visse grupper af børn udsættes for. Også via programmet for retlige anliggender⁵⁸, der giver finansieringsmuligheder, ydes der støtte til beskyttelsen af børn, navnlig inden for børnevenlig retspleje.

- (21) Via instrumentet for teknisk støtte⁵⁹ ydes der efter anmodning skræddersyet teknisk ekspertise til udformning og gennemførelse af strukturreformer i medlemsstaterne. Det omfatter områderne uddannelse, sociale tjenester, migration og grænseforvaltning, sundhed og retsvæsen, f.eks. støtte til gennemførelsen af børnehuse (Barnahus⁶⁰). Integrerede børnebeskyttelsessystemer indgår også som en del af et flagskibsinitiativ fra 2024 om teknisk støtte til styrkelse af demokratiet og retsstaten⁶¹. Ved hjælp af tværsektorielle reformer kan børnefattigdom og social udstødelse bekæmpes inden for rammerne af flagskibsinitiativet om gennemførelsen af den europæiske børnegaranti, samtidig med at der gives mulighed for at yde teknisk støtte til flere lande.
- (22) Via en række andre EU-finansieringsprogrammer kan andre specifikke problemer vedrørende beskyttelse af børn og børns trivsel dækkes, navnlig børns mentale sundhed, vaccination og forebyggelse og behandling af kræft hos børn inden for rammerne af EU4Health-programmet⁶². Børnefattigdom og social udstødelse er omfattet af Den Europæiske Socialfond Plus⁶³, handel med børn og seksuelt misbrug af børn af Fonden for Intern Sikkerhed⁶⁴, støtte til børn fra tredjelande i forbindelse med asyl, integration eller tilbagesendelse af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden⁶⁵ og adgang til ikkeopdelte tjenester inden for uddannelse, bolig, sundhed, sociale forhold og børnepasning af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁶⁶. Reforme, investeringer og politikker for den næste generation af børn og unge såsom uddannelse og færdigheder kan også dækkes inden for rammerne

⁵⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/692 af 28. april 2021 om oprettelse af programmet for borgere, ligestilling, rettigheder og værdier og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1381/2013 og Rådets forordning (EU) nr. 390/2014 ([EUT L 156 af 5.5.2021](#)).

⁵⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/693 af 28. april 2021 om oprettelse af programmet for retlige anliggender og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1382/2013 ([EUT L 156 af 5.5.2021](#)).

⁵⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte ([EUT L 57 af 18.2.2021](#)).

⁶⁰ Se: [Barnahus](#).

⁶¹ Se: [TSI 2024 Flagship - Reinforce Democracy and the Rule of Law - Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](#).

⁶² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/522 af 24. marts 2021 om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed ("EU4Health-programmet") for perioden 2021-2027 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 282/2014 ([EUT L 107 af 26.3.2021](#)).

⁶³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 ([EUT L 231 af 30.6.2021](#)).

⁶⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1149 af 7. juli 2021 om oprettelse af Fonden for Intern Sikkerhed ([EUT L 251 af 15.7.2021](#)).

⁶⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden ([EUT L 251 af 15.7.2021](#)).

⁶⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden ([EUT L 231 af 30.6.2021](#)).

af genopretnings- og resiliensfaciliteten⁶⁷. Unionen medfinansierer Safer Internet-centre i medlemsstaterne for at iværksætte oplysningsaktiviteter og tilvejebringe ressourcer om børns onlinesikkerhed. Den støtter også børn, omsorgspersoner og undervisere med rådgivnings- og indberetningstjenester via børnehjælpetjenester og hotlines til indberetning af materiale, der viser seksuelt misbrug af børn. Via Unionens rammeprogram for forskning og innovation, Horisont Europa⁶⁸, ydes der også støtte til forskellige projekter vedrørende beskyttelse af børn inden for tematiske forskningsområder, herunder forebyggelse af seksuel udnyttelse af børn, vold i hjemmet og seksuel vold.

- (23) Unionens engagement i beskyttelse af børn afspejles også i dens optræden udadtil. I 2022 boede ca. 468 millioner børn (mere end hvert sjette barn) i et konfliktområde. 160 millioner børn (9,6 % af alle børn på verdensplan) var i 2020 ofre for børnearbejde⁶⁹. Hvert 10. minut dør en teenagepige et sted i verden som følge af vold⁷⁰. Unionens indsats for at værne om børns rettigheder og beskytte børn globalt tager udgangspunkt i den måde, hvorpå Unionen nærer og styrker det demokratiske grundlag i Unionen. Handlingsplanen for unge i EU's optræden udadtil⁷¹ har til formål at fremme en meningsfuld deltagelse af børn og unge og styrke deres indflydelse og status i Unionens optræden udadtil, EU's kønshandlingsplan III⁷² har til formål at bekæmpe alle former for kønsbestemt vold. Beskyttelse af børn er et vigtigt mål i Unionens retningslinjer for fremme og beskyttelse af børns rettigheder og om børn i væbnede konflikter⁷³. I Unionens handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati (2020-2024)⁷⁴ opfordres partnerlandene f.eks. til at opbygge og styrke børnebeskyttelsessystemer og til at føre en nultolerancepolitik over for børnearbejde; forslaget til forordning om forbud mod produkter fremstillet ved tvangsarbejde på EU-markedet skal bidrage til at nå dette mål. Denne forpligtelse afspejles også i meddelelsen om anstændigt arbejde⁷⁵ til støtte for bekæmpelsen af børnearbejde.
- (24) Der er et stort behov for at beskytte børn mod klimaændringer og miljørisici, både på EU's område og globalt. Der er langt større sandsynlighed for, at børn snarere end voksne som følge af miljøforringelser⁷⁶, klimaændringer, forurening og tab af biodiversitet kommer til at lide alvorlig skade, herunder med uoprettelige og livsvarige konsekvenser og dødsfald. Dette øger risikoen for, at børns rettigheder i alvorlig grad bliver overtrådt, navnlig i forbindelse med væbnede konflikter som følge af

⁶⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten ([EUT L 57 af 18.2.2021](#)).

⁶⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa – rammeprogrammet for forskning og innovation – og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 ([EUT L 170 af 12.5.2021](#)).

⁶⁹ Den Internationale Arbejdsorganisation og UNICEF, [Child labour, Global Estimates 2020, Trends and the road forward](#) (2021).

⁷⁰ UNICEF, [A Statistical Snapshot of Violence against Adolescent Girls](#) (2014).

⁷¹ Handlingsplan for unge inden for rammerne af EU's optræden udadtil 2022-2027 – Fremme af unges meningsfulde deltagelse og styrkelse af deres indflydelse og status i EU's optræden udadtil med henblik på bæredygtig udvikling, ligestilling og fred (JOIN(2022) 53 final).

⁷² EU's kønshandlingsplan III – En ambitiøs dagsorden for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i EU's optræden udadtil" (JOIN(2020) 17 final).

⁷³ [EU Guidelines on children in armed conflict](#) (ajourført i 2008).

⁷⁴ EU-handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 (JOIN(2020) 5 final).

⁷⁵ Meddelelse fra Kommissionen om anstændigt arbejde på verdensplan for en global retfærdig omstilling og en bæredygtig genopretning (COM(2022) 66 final).

⁷⁶ Report of the UN Special Rapporteur on the issue of human rights obligations relating to the enjoyment of a safe, clean, healthy and sustainable environment, [A/HRC/37/58](#), 2018, afsnit 57 og 58.

fordrivelse, hungersnød og øget vold⁷⁷. Der er behov for af imødegå de forskellige konsekvenser af klimaændringer og miljøforringelser for kvinder, børn og sårbare grupper⁷⁸. I retningslinjerne fra 2023 om medlemsstaternes tilpasningsstrategier og -planer⁷⁹ fremhæves børn som dem, der har størst sandsynlighed for at blive påvirket af klimaændringer, og som også skal inddrages i klimatilpasningsprocessen. Parterne bør respektere, fremme og overveje deres respektive forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder, herunder børns rettigheder, når de træffer foranstaltninger med henblik på at bekæmpe klimaændringer⁸⁰. I rammen for det globale mål for tilpasning, der blev vedtaget på COP28⁸¹, tilskyndes parterne til at sikre lighed mellem generationerne og social retfærdighed under hensyntagen til sårbare grupper, herunder børn. Dette forudsætter også, at børn deltager aktivt i beslutningstagningen om kritiske anliggender, der påvirker beskyttelsen af deres rettigheder. Børns og unges perspektiv indgår som en del af aktiviteterne i den europæiske klimapagt⁸² og navnlig netværket af klimapagts ambassadører og partnere.

- (25) Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne. Kandidatlande, potentielle kandidater til tiltrædelse af Unionen og lande, der er omfattet af Unionens naboskabspolitik, opfordres også til at følge henstillingen —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Genstand

1. Medlemsstaterne bør træffe effektive, passende og forholdsmæssige foranstaltninger for at udvikle og styrke integrerede børnebeskyttelsessystemer yderligere med det formål at beskytte børn mod enhver form for vold, dvs. alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug, vanrøgt eller uagtsom behandling, mishandling eller udnyttelse, herunder seksuelt misbrug, fysisk, online eller i virtuelle verdener ("vold mod børn").
2. Medlemsstaterne bør anlægge en mere integreret tilgang i overensstemmelse med barnets tarv. Et barn er enhver person under 18 år⁸³.

⁷⁷ FN's Komité om Barnets Rettigheder, General comment No. 26 on children's rights and the environment with a special focus on climate change (2023).

⁷⁸ Fælles meddelelse – Håndtering af klimaændringernes og miljøforringelsens indvirkning på fred, sikkerhed og forsvar (JOIN(2023) 19 final).

⁷⁹ Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for medlemsstaternes tilpasningsstrategier og -planer (2023/C 264/01), ([EUT C 264 af 27.7.2023](#)).

⁸⁰ EU's officielle holdning med henblik på COP28-forhandlingerne er medtaget i [Rådets konklusioner om forberedelserne af 28. partskonference \(COP28\) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer \(UNFCCC\), Dubai](#) (17. oktober 2023).

⁸¹ UNFCCC, [Global goal on adaptation](#).

⁸² Se: [Den europæiske klimapagt - Den Europæiske Union \(europa.eu\)](#).

⁸³ Som defineret i FN's konvention om barnets rettigheder.

Børn i centrum i beskyttelsessystemer

Respekt for børn som rettighedshavere, lydhørhed over for deres synspunkter, information på en børnevenlig måde og øget bevidsthed

3. Medlemsstaterne bør altid lade barnets tarv komme i første række og sikre, at børn anerkendes, respekteres og beskyttes som rettighedshavere med ufravigelig ret til beskyttelse.
4. Medlemsstaterne bør indføre mekanismer på nationalt, regionalt og lokalt plan, der giver børn mulighed for frit at udtrykke deres synspunkter om spørgsmål, der vedrører dem, på en meningsfuld, inklusiv, tilgængelig og sikker måde. I disse spørgsmål bør medlemsstaterne styrke børns stilling ved at tage hensyn til børns synspunkter i overensstemmelse med deres alder og modenhed og ved navnlig at sikre, at børn inddrages i udformningen, overvågningen og evalueringen af strategier, politikker, programmer og tjenester til beskyttelse af børn.
5. Medlemsstaterne bør aktivt øge bevidstheden om børns rettigheder og behov, om styrkelse af børns indflydelse og om forebyggende og beskyttende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør omfatte muligheder for at indberette potentielt farlige situationer og modtage støtte, herunder psykologisk støtte, og oplysninger om specifikke risici i forbindelse med enhver form for vold mod børn, herunder seksuelt misbrug af børn. Medlemsstaterne bør informere offentligheden, herunder børn, deres forældre og omsorgspersoner, alle voksne i kontakt med børn på tværs af sektorer og alle relevante interessenter.
6. Medlemsstaterne bør tilskynde til og fremme brugen af et tilgængeligt og børnevenligt sprog, herunder i skolen, gennem interessenter og i mediekampagner, herunder sociale medier. Et sådant sprog bør skræddersys til de pågældende børns alder, modenhed og behov.

Sikring af inklusive systemer til beskyttelse af børn

7. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at børn altid behandles uden forskelsbehandling og på en måde, der beskytter deres værdighed. Dette bør ske under passende hensyn til deres alder, modenhed og forståelsesniveau, og der bør tages hensyn til deres unikke personlighed og interesser og til eventuelle særlige behov, som de måtte have. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at sikre, at alle børn i al deres mangfoldighed på lige fod har samme ret til adgang til og nyder beskyttelse på tværs af alle deres områder, i byområder, landdistrikter og fjerntliggende områder eller i regioner i Unionens yderste periferi. I henhold til chartrets artikel 21 er enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering forbudt.
8. Medlemsstaterne bør yde målrettet støtte til specifikke grupper af børn såsom børn i nød, børn, der er dårligt stillet på specifikke punkter, og børn, der er i fare for at blive udsat for forskelsbehandling eller er i særlig risiko for at blive udsat for vold, for derved at sikre alle børn adgang til børnetilpassede tjenester og pleje af høj kvalitet. Medlemsstaterne bør navnlig være opmærksomme på henstillingerne i den europæiske børnegaranti og de nationale handlingsplaner, der er vedtaget i denne forbindelse, herunder gennem tildeling af tilstrækkelige ressourcer.

9. Medlemsstaterne opfordres til at gennemføre relevante foranstaltninger vedrørende børn, herunder ved at bekæmpe forskelsbehandling af børn og sikre dem beskyttelse, inden for rammerne af de nationale handlingsplaner, tiltag og strategier, der er vedtaget på grundlag af Kommissionens EU-ligebehandlingsstrategier, EU-strategien for bekæmpelse af antisemitisme og fremme af jødisk liv og handlingsplanen for integration og inklusion.

Dækning af børns behov for sikkerhed i både det fysiske og det digitale miljø

10. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at sikre, at børn er og føler sig sikre i alle fysiske rum, navnlig i skolen, herunder i forbindelse med førskoleundervisning og børnepasning, eller i forbindelse med aktiviteter efter skoletid, kulturelle aktiviteter og sport samt i det offentlige rum.
11. Medlemsstaterne opfordres til at øge bevidstheden om betydningen af at beskytte alle grundlæggende rettigheder, herunder privatlivets fred og personoplysninger, på det digitale område og af at formidle oplysninger om den støtte, der er tilgængelig for børn, der er ofre for vold i det digitale miljø. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at sikre, at børn er og føler sig trygge i onlinemiljøer, herunder foranstaltninger med henblik på at forbedre de digitale færdigheder hos børn og i højere grad sikre en sikker brug af digitale teknologier blandt dem ved brug af et lettilgængeligt sprog, der er skræddersyet til deres alder, modenhed og behov, for derved at sikre, at børn kan trives i det digitale miljø. Med støtte fra relevante eksperter såsom Safer Internet-centrene bør der også træffes bevidstgørelses- og uddannelsesforanstaltninger for familier og omsorgspersoner samt børn i skolen fra en tidlig alder.
12. Medlemsstaterne opfordres til at fortsætte koordineringen med Kommissionen for at øge beskyttelsen af børn online, styrke deres digitale færdigheder og forbedre deres sikkerhed, navnlig i forbindelse med gennemførelsen af den europæiske strategi for et bedre internet for børn plus og ved at sikre en effektiv håndhævelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester. Der bør lægges særlig vægt på oplysningsinitiativer vedrørende nye udfordringer, hvad angår børns sikkerhed og trivsel, som følge af kunstig intelligens, virtuelle verdener, overeksponering for digitalt indhold, digitale trusler (såsom hadefuld tale, cybermobning, chikane, seksuelt misbrug af børn, grooming og voldeligt indhold) eller aggressiv markedsføring, navnlig gennem indbygget beskyttelse af børn.

Beskyttelse af børns integritet og mentale sundhed

13. Det henstilles til medlemsstaterne, at de træffer alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige foranstaltninger for at beskytte børns fysiske og mentale integritet. Disse foranstaltninger bør:
- a) beskytte barnets samlede fysiske og mentale integritet, udvikling og trivsel i både fysiske og digitale miljøer under behørig hensyntagen til dets sårbarheder, potentielle særlige behov og risici for forskelsbehandling
 - b) beskytte børn mod utilbørlig påvirkning fra kommercielle interesser såsom (digitalt) spil, aggressiv markedsføring, alkohol, tobak og usunde fødevarer for at forebygge risikoen for afhængighed og beskytte dem.
14. Medlemsstaterne bør udpege børn som en prioriteret målgruppe i deres nationale strategier for mental sundhed og yde omfattende støtte, herunder forebyggelse af

mentale forstyrrelser og psykologisk støtte, for at skabe et miljø, hvor børn føler sig sikre, og der bliver lyttet til deres bekymringer.

15. Medlemsstaterne bør øge bevidstheden om sundhed, herunder problemer vedrørende mental sundhed og vaccination af børn. Medlemsstaterne opfordres til at lette gennemførelsen af tilgængelige sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende programmer rettet mod børn og sikre rettidig og passende lægebehandling, psykosocial støtte og uddannelsesbistand til børn, der har fået en kræftdiagnose. De bør også sikre børn effektiv adgang til sund ernæring og regelmæssig fysisk aktivitet. Sådanne programmer bør også omfatte børn med afhængighed.
16. Medlemsstaterne bør afsætte tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at yde den relevante sundhedsstøtte, herunder adgang til psykologisk støtte fra et tidligt tidspunkt. Med henblik herpå bør medlemsstaterne gøre bedst mulig brug af de disponible EU-midler.
17. Det henstilles til medlemsstaterne at træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige foranstaltninger for at forebygge mobning og beskytte børn mod mobning, herunder cybermobning, gennem omfattende planer til bekæmpelse af mobning. Sådanne foranstaltninger bør under behørig hensyntagen til børns alder og sårbarheder tage sigte på at bekæmpe vold, fordomme og forskelsbehandling og fremme empati og et positivt, sikkert og beskyttende miljø i og omkring skolen og i forbindelse med fritidsaktiviteter og digitale aktiviteter. Lærere og undervisere, uddannelsesmyndigheder, sundhedspersonale (herunder inden for mental sundhed), studerende og familier bør deltage i udviklingen af disse foranstaltninger. Foranstaltningerne bør sikre forebyggelse og tidlig opdagelse af problemer og indeholde klare retningslinjer, uddannelse og praktiske værktøjer for ofre, andre personer, der er til stede i børns liv såsom lærere, skolepersonale, trænere, elever, forældre og mobbere om, hvordan mobning skal håndteres. Sådanne foranstaltninger bør også omfatte oplysninger om, hvordan man indberetter og griber ind i tilfælde af mobning, hvordan man søger hjælp og støtte, og hvordan man vender den skadelige adfærd.

Generel ramme for integrerede børnebeskyttelsessystemer

Fastlæggelse og sikring af en effektiv gennemførelse af en sammenhængende retlig og strategisk ramme

18. Medlemsstaterne opfordres til at udvikle og styrke de integrerede børnebeskyttelsessystemer yderligere på grundlag af en omfattende national retlig og strategisk ramme, navnlig ved at:
 - a) udarbejde nationale planer for bekæmpelse af vold mod børn og sikre beskyttelsen af børn
 - b) fastsætte forpligtelser for alle relevante aktører i de relevante sektorer, f.eks. inden for sundhed, uddannelse, social beskyttelse, retsvæsen, retshåndhævelse, migration og asyl, det digitale område, sport, fritid, kultur, medier, finans, erhvervsliv og miljø, til fuldt ud at respektere, beskytte og overholde børns rettigheder, herunder i forbindelse med gennemførelsen af forebyggelses-, indberetnings- og beskyttelsesforanstaltninger og effektiv støtte, der imødekommer børns behov

- c) sikre en effektiv anvendelse og gennemførelse af national lovgivning og EU-lovgivning om beskyttelse af børn på alle niveauer
- d) vurdere nye lovgivningsmæssige og andre politiske forslag med hensyn til deres indvirkning på beskyttelsen af børn på både kort og lang sigt.

Oprettelse af koordineringsstrukturer og -mekanismer

- 19. For at imødekomme børns behov bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at styrke koordineringen og samarbejdet mellem alle relevante ministerier og sektorer og på tværs af de forskellige kompetenceniveauer på lokalt, regionalt og nationalt plan og i grænseoverskridende situationer. Dette samarbejde og denne koordinering bør omfatte forebyggelse af vold mod børn, sikring af beskyttelse af børn og mere integrerede nationale børnebeskyttelsessystemer.
- 20. Medlemsstaterne bør fremme en tværfaglig tilgang til beskyttelse af børn, der inddrager alle aktører inden for beskyttelse af børn, herunder private aktører, offentlige myndigheder, civilsamfundet, familien, omsorgspersoner og børnene selv, samtidig med at de støtter familier som primære omsorgspersoner.
- 21. Medlemsstaterne bør navnlig præcisere fordelingen af roller og ansvarsområder mellem de offentlige tjenester og fagfolk, der arbejder med beskyttelse af børn, samtidig med at deres tværfaglige koordinering og samarbejde sikres. Medlemsstaterne bør fremme en passende reguleret og overvåget inddragelse af den private sektor og civilsamsfundsorganisationer, navnlig gennem certificering, akkreditering, registrering og regelmæssig kontrol af faciliteter, institutioner og fagfolk, der yder omsorg og tjenester til børn.
- 22. Medlemsstaterne opfordres også til at oprette eller udpege et organ, der har til opgave at varetage disse samarbejds- og koordineringsopgaver, under behørig hensyntagen til de eksisterende nationale og regionale strukturer og mekanismer.

Fremme af koordineringen med regionale og lokale aktører

- 23. I betragtning af den vigtige rolle, som regionale og lokale myndigheder spiller med hensyn til at beskytte børn mod vold, bør alle henstillinger, der rettes til medlemsstaterne i denne henstilling, forstås således, at de omfatter regionale og lokale myndigheder, hvis anliggendet henhører under deres respektive ansvarsområder.
- 24. Der bør sikres en effektiv koordinering mellem nationale, regionale og lokale myndigheder, herunder gennem udveksling af erfaringer og god praksis.
- 25. Hvor det er relevant, bør de nationale og regionale myndigheder yde tilstrækkelig støtte til lokale programmer til beskyttelse af børn, navnlig med hensyn til finansiering, uddannelse, passende og tilgængelige lokaler, børnebeskyttelsesforanstaltninger og -protokoller, bevidstgørelse og integreret støtte og overvågning, der inddrager alle relevante lokale sektorer, interessenter og børnene selv, og støtte til lokale tiltag i barnets miljø og lokalsamfund.

Forøgelse af de menneskelige og finansielle ressourcer

- 26. Medlemsstaterne bør afsætte specifikke midler til at sikre, at de menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til børnebeskyttelsestjenester, er tilstrækkelige til at sikre et effektivt integreret børnebeskyttelsessystem på nationalt, regionalt og

lokalt plan og på tværs af sektorer. Når medlemsstaterne sikrer en sådan tildeling af ressourcer, bør de anvende systematiske overvågningsværktøjer til omkostningsberegning og børneorienteret budgettering, herunder ved at gøre bedst mulig brug af tilgængelige EU-midler.

27. Medlemsstaterne bør sikre passende ressourceallokering og betingelser for at sikre attraktive job, navnlig gennem planlægning og udvikling af arbejdsstyrken samt støtte til den, herunder støtte til mental sundhed blandt fagfolk, der arbejder med børn.
28. Medlemsstaterne bør skabe en kultur baseret på børns rettigheder og ansvarlighed hos alle fagfolk og voksne, der er i kontakt med børn. Medlemsstaterne bør overveje systematisk at udarbejde faglige protokoller og standarder for procedurer for beskyttelse af børn og foranstaltninger til beskyttelse af børn med henblik på at sikre, at alle organisationer, der arbejder for og med børn, har solide børnebeskyttelsespolitikker og indberetningsmekanismer i tilfælde af vold.
29. Medlemsstaterne bør fremme gode rammer for fagfolk inden for beskyttelse af børn og for voksne, der er i kontakt med børn, med det formål at sikre, at fagfolk, der arbejder for og med børn, på alle niveauer kontrolleres og rekrutteres med rettidig omhu.
30. Medlemsstaterne bør tilbyde fagfolk inden for børnebeskyttelse specifik tværfaglig og inklusiv uddannelse og vejledning om specifikke kompetencer vedrørende børns rettigheder og standarder for beskyttelse af børn. Det bør omfatte uddannelse og vejledning vedrørende forebyggelse, opdagelse og effektiv reaktion på tidlige tegn på vold mod børn og vedrørende børnepsykologi og kommunikation på et alderssvarende sprog med særlig vægt på børns sårbarheder. Der bør også tilbydes uddannelse i koordinerings- og samarbejdsprotokoller om beskyttelse af børn, herunder procedurer og angivelse af fagfolks og myndigheders roller og ansvarsområder. Medlemsstaterne opfordres til at anvende midler fra tilgængelige EU-programmer til opkvalificering og omskoling og til løbende at udvikle de faglige kompetencer hos fagfolk inden for beskyttelse af børn.

Bredere indsamling af data og styrkelse af overvågnings- og evalueringssystemerne

31. Medlemsstaterne bør udvikle specifikke dataforvaltningsmetoder med henblik på at forbedre overvågnings- og evalueringsrammerne for deres børnebeskyttelsessystemer.
32. Under fuld overholdelse af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger bør medlemsstaterne tilrettelægge indsamlingen af relevante officielle opdelte statistikker og andre data (fra administrative kilder og fra undersøgelser og andre former for kvalitativ og kvantitativ forskning) vedrørende vold mod børn og beskyttelse af børn. Medlemsstaterne bør også gøre en særlig indsats for at videreudvikle analysen af tendenser gennem regelmæssig dataindsamling med henblik på at kunne foretage en komparativ analyse i tide af vold mod børn og effektiviteten af børnebeskyttelsessystemerne og for at styrke indsamlingen af data om børn, der forsvinder i Unionen.
33. Medlemsstaterne opfordres også til at udvikle tilsyns- og evalueringssystemer i overensstemmelse med nationale og regionale kompetencer, herunder indikatorer for børns rettigheder og trivsel. Et sådant tilsyn og en sådan evaluering bør sikre, at

børnebeskyttelsessystemerne er genstand for uafhængigt tilsyn. Det kan navnlig sikres af en uafhængig national børnerettighedsinstitution eller børneombudsmand.

34. Medlemsstaterne bør fortsætte forskningen i vold mod børn og integrerede børnebeskyttelsessystemer. For at de tilgængelige data kan være børnespecifikke, bør forskningen også tage sigte på at få børn til at deltage direkte og omfatte de nødvendige proceduremæssige garantier og databeskyttelsesforanstaltninger samt passende og tilgængelige børnevenlige oplysninger, metoder og værktøjer. Sidstnævnte bør tage hensyn til børns udviklingsstadiet og deres kulturelle og sproglige mangfoldighed samt være tilgængelige for børn med handicap og med forskellig alder og baggrund. Forskningsresultaterne bør analyseres i et børneorienteret perspektiv, hvor børns perspektiver og erfaringer prioriteres i fortolkningen af resultaterne, idet det sikres, at der lyttes til, hvad børn mener og har behov for, hvilket er afgørende for forskningsprocessen og dens resultater.

Kontinuitet i omfattende og koordinerede tjenester for at imødekomme børns behov

Behovet for proaktiv og systemisk forebyggelse af alle former for vold mod børn

35. Medlemsstaterne bør sørge for tilstrækkelige forebyggende og tidlige foranstaltninger til opdagelse af vold, tidlig varsling og tidlig støtte som led i deres integrerede børnebeskyttelsessystemer for at forebygge vold mod børn.
36. Medlemsstaterne opfordres til at fremme et sikkert og inklusivt miljø inden for uddannelse, herunder førskoleundervisning og børnepasning, og inden for erhvervsuddannelse, samtidig med at forskelsbehandling bekæmpes, og der tages hensyn til specifikke sårbarheder. Medlemsstaterne bør bl.a. øge børns bevidsthed om deres rettigheder og støttetjenester, uddanne fagfolk i tidligt at opdage tegn på vold og i protokoller, overvåge og støtte børns og læreres mentale sundhed og trivsel og sikre, at der findes relevante beskyttelsesforanstaltninger og protokoller for beskyttelse af børn; og koordinere indsatsen mellem uddannelsessektoren og andre sektorer med henblik på at yde fuld støtte til familier og børn, der er påvirket af forhold uden for skolen.
37. Det henstilles til medlemsstaterne at forbyde korporlig afstraffelse af børn i alle sammenhænge og at styrke integrerede støttetjenester for børn og deres familier. Medlemsstaterne bør yde familierne den nødvendige sociale beskyttelse og støtte til at sikre børns udvikling og trivsel, herunder gennem effektiv forebyggelse af denne type straf, og tidlig indgriben. Medlemsstaterne bør af hensyn til barnets tarv også yde forældre- og familiestøtte og tilvejebringe de nødvendige betingelser for at forhindre børns adskillelse fra deres familie.

Sikring af indberetning og henvisning af sager om vold mod børn

38. Medlemsstaterne bør indføre sikre, fortrolige, børnevenlige og velkendte klage- og indberetningsmekanismer, der overholder børns rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred, herunder gennem døgnåbne hjælpetjenester, hotlines og onlinetjenester. Der bør være adgang til sådanne mekanismer, som bør anvende alderssvarende sprog og tilpasses børnenes særlige behov. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at børn er velinformerede om deres ret til at anvende disse indberetningsmekanismer.

39. Det henstilles til medlemsstaterne, at de fastlægger klare regler for indberetning af tilfælde af vold mod børn. Hvis volden involverer indehaveren af forældremyndigheden, eller hvis der kan være andre interessekonflikter mellem det barn, der er offer, og indehaveren af forældremyndigheden, tager medlemsstaterne hensyn til barnets tarv og sikrer, at enhver handling, der kræver samtykke, ikke er betinget af samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden.
40. Fagfolk, navnlig dem, der er i tæt kontakt med børn i forbindelse med deres arbejde inden for børnebeskyttelse, uddannelse, børnepasning og sundhedspleje, bør i overensstemmelse med EU-retten og national ret være forpligtet til at indberette forhold til de kompetente myndigheder, hvis de har rimelig grund til at antage, at der er begået eller sandsynligvis vil blive begået en strafbar handling.
41. Der bør være klagemekanismer til rådighed for alle børn, indehavere af forældremyndigheden over dem eller andre voksne, der repræsenterer deres interesser, samt tredjeparter med henblik på indberetning af vold mod børn.
42. Medlemsstaterne bør oprette omfattende tværfaglige henvisningsmekanismer for klager vedrørende vold mod børn, der dækker alle relevante sektorer, herunder inden for sundhed (herunder mental sundhed), social beskyttelse, uddannelse og retsvæsen og retshåndhævelse.
43. Disse klage-, indberetnings- og henvisningsmekanismer bør tildeles tilstrækkelige ressourcer og være velkoordinerede inden for et integreret børnebeskyttelsessystem for at undgå unødige forsinkelser i den ydede støtte.

Sikring af kontinuerlige multisektorale støttetjenester i tilfælde af vold mod børn

44. Medlemsstaterne bør sikre integreret sagsbehandling med alderssvarende og holistisk støtte såsom lægebehandling, følelsesmæssig, psykologisk og uddannelsesmæssig støtte og enhver anden passende støtte, der er nødvendig som følge af barnets individuelle situation. Medlemsstaterne bør sørge for, at der udpeges en egnet voksen, der er i kontakt med barnet, til at samarbejde med de kompetente myndigheders kontaktpersoner.
45. Medlemsstaterne bør sikre den relevante koordinering med de sociale tjenester med henblik på at yde bistand og støtte til børn, der er ofre, deres familie og andre omsorgspersoner, så snart de kompetente myndigheder ser rimeligt begrundede tegn på vold. Der bør også oprettes særlige støtteprogrammer og programmer for tidlig indgriben for børn, der har begået eller risikerer at begå strafbare handlinger af årsager, der er klart knyttet til deres familie- eller livssituation.

Afinstitutionalisering og overgang til omsorg og tjenester af god kvalitet, der er familiebaserede og lokalt baserede, under behørig hensyntagen til barnets tarv

46. Medlemsstaterne bør træffe alle foranstaltninger til at sikre prioriteringen af familiebaseret og lokalt baseret omsorg for børn under hensyntagen til barnets tarv som det primære hensyn, idet der tages behørigt hensyn til det enkelte barns behov og ønsker, når det anbringes i alternativ pleje. Fattigdom bør aldrig være den eneste grund til at anbringe børn i alternativ pleje.
47. Medlemsstaterne bør investere i familiebaserede og lokalt baserede tjenester af god kvalitet, herunder tilgængelige boliger, for at støtte børn med handicap og deres

familier så tidligt som muligt for at forhindre, at børn med handicap anbringes på institutioner, og støtte deres fulde inklusion og deltagelse i samfundet.

48. Medlemsstaterne bør af hensyn til barnets tarv fremme nationale strategier og programmer for at fremskynde afinstitutionaliseringen og overgangen til familiebaserede og lokalt baserede omsorgsordninger af høj kvalitet for børn uden forældreomsorg og børn med handicap. Medlemsstaterne bør vedtage og anvende god praksis for afinstitutionisering af børn med handicap for at styrke overgangen fra institution til lokalt baserede støttetjenester.
49. For at sikre overgangen til afinstitutionisering af hensyn til barnets tarv opfordres medlemsstaterne til at tage fat på problemet med manglende plejefamilier, navnlig for børn i usikre situationer eller med komplekse behov eller med henblik på at holde søskende sammen. Der bør navnlig afsættes passende ressourcer til at sikre relevante støttetjenester, der sikrer lokal- eller familiebaseret omsorg. Der bør også sikres relevant kontrol og overvågning, og der bør gøres alt for at undgå, at børn, der ikke bør sammen med deres oprindelige familie, anbringes flere gange. Det bør overvejes, hvad der udgør bedste praksis med hensyn til overgangen til og reintegrationen i den oprindelige familie. Det bør undgås at huse børn, der ikke kan komme i familiepleje, på steder, der ikke er egnet til formålet (f.eks. hotel- eller hospitalsværelser), medmindre der er tale om en nødløsning i den kortest mulige overgangsperiode, og der er truffet relevante beskyttelsesforanstaltninger.
50. Medlemsstaterne bør også udforme omfattende støtte- og forberedelsesprogrammer for at bistå børn og unge voksne, herunder børn og unge voksne med handicap og uledsagede migrantbørn, i forbindelse med overgangen fra alternativ pleje eller børneretssystemet eller andre lukkede eller halvlukkede miljøer til en uafhængig tilværelse og fuld inklusion i samfundet. Medlemsstaterne opfordres til at sikre, at der inden for rammerne af de nationale børnebeskyttelsessystemer udarbejdes specifikke planer for forebyggelse af menneskehandel, herunder i forbindelse med børn på døgninstitutioner eller lukkede institutioner.

Hen imod en stadig mere børnevenlig retspleje

51. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe mangler i deres nationale retssystems kapacitet til at imødekomme børns behov og gøre det lettere for dem at udøve deres rettigheder. Medlemsstaterne bør navnlig, med forbehold af gældende regler i henhold til national ret og EU-retten, bestræbe sig på at sikre, at:
 - a) retssager, der involverer børn, er tilpasset deres alder, behov og sårbarheder
 - b) børn vurderes og støttes individuelt før, under og efter en retssag, alt efter hvad der er relevant og nødvendigt på grundlag af sagens individuelle omstændigheder, i overensstemmelse med børnenes specifikke behov og under hensyntagen til deres alder, modenhed og synspunkter
 - c) børn kan drage fordel af særlige beskyttelsesforanstaltninger under straffesager, herunder brug af kommunikationsteknologier og andre tekniske værktøjer til at afgive forklaring eller optage bevis i betragtning af deres særlige sårbarhed og under hensyntagen til en vurdering af deres behov
 - d) børn modtager oplysninger om, hvordan de kan få adgang til domstolsprøvelse, generelle aspekter af gennemførelsen af retssager, der vedrører dem, og deres

rettigheder i forbindelse med sådanne sager på et lettilgængeligt og børnevenligt sprog under hensyntagen til eventuelle særlige behov

- e) børn høres i retssager om alle spørgsmål, der berører dem, og får en reel mulighed for at give udtryk for deres synspunkter, enten direkte eller gennem en repræsentant; deres synspunkter tages i betragtning i forbindelse med spørgsmål, der vedrører dem, i overensstemmelse med deres alder og modenhed, og at sekundær viktimisering som følge af flere afhøringer og undersøgelser undgås
 - f) børn har adgang til retshjælp, herunder gratis og effektiv juridisk bistand i form af juridisk rådgivning og juridisk repræsentation, i alle faser af en retssag
 - g) børn har adgang til gratis tolke- og oversættelsestjenester i alle faser af en retssag
 - h) børn i grænseoverskridende sager har adgang til et videokonferencesystem eller anden fjernkommunikationsteknologi med henblik på deltagelse i sagen og bevisoptagelse
 - i) børn under en retssag ledsages af indehaveren af forældremyndigheden eller en anden egnet voksen
 - j) privatlivets fred og personoplysninger om børn, der er involveret i retssager, beskyttes
 - k) frihedsberøvelse af børn, navnlig migrantbørn, altid anvendes som en sidste udvej, begrænses til det kortest mulige tidsrum og baseres på en individuel vurdering af barnet, og at der findes passende alternative foranstaltninger
 - l) forebyggelse af tilbagefald fremmes gennem udvikling af passende forebyggelses- og rehabiliteringsprogrammer for personer, der er blevet dømt for en strafbar handling, der udgør vold mod børn
 - m) der findes alternativer til retssager såsom tjenester for genoprettende retfærdighed, mægling, omdirigering (fra strafferetlig forfølgning) og alternativ tvistbilæggelse, når disse kan tjene barnets tarv, men uden at sådanne alternativer hindrer barnets adgang til domstolsprøvelse via en retssag.
52. Medlemsstaterne bør etablere en fælles ramme for samarbejde og koordinering mellem fagfolk, der arbejder med eller for børn i retssager eller interventioner, der involverer eller påvirker børn.
53. Medlemsstaterne bør afsætte specifikke midler til at sikre en målrettet tilgang til samarbejde og koordinering mellem flere instanser for at støtte børn, der kommer i kontakt med retssystemet, navnlig ofre for kriminalitet, herunder ved at oprette børnehuse i overensstemmelse med børnehusmodellen (Barnahus) eller en anden tilsvarende børnevenlig model. Medlemsstaterne bør gøre bedst mulig brug af de midler og den tekniske støtte, der er til rådighed på EU-plan.
54. Medlemsstaterne bør styrke samarbejdet i sager om beskyttelse af børn med grænseoverskridende virkninger, herunder gennem bistand fra de centrale myndigheder i de relevante medlemsstater, der er udpeget i henhold til Rådets

forordning (EU) 2019/1111⁸⁴, f.eks. ved at intensivere den forebyggende indsats, ved at udveksle god praksis mellem medlemsstaterne, navnlig inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, og ved at lette og styrke det tværnationale samarbejde mellem de aktører, der støtter børn.

Særlige foranstaltninger til beskyttelse af migrantbørn

55. I forbindelse med gennemførelsen af pagten om migration og asyl og de dermed forbundne reformer af deres modtagelsessystemer bør medlemsstaterne sikre, at det centrale hensyn er beskyttelsen af børn, og at der løbende tages hensyn til barnets tarv. Dette omfatter klare procedurer for individuelle vurderinger af, hvad der er i barnets tarv, som gennemføres tidligt, og sikring af, at alle relevante procedurer og modtagelsessystemer er tilpasset børnenes alder, behov og sårbarheder, i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten. Et integreret sagsforvaltningssystem bør omfatte og maksimere de nødvendige synergier, hvad angår indsats og information mellem statslige aktører og institutioner, herunder nationale børnebeskyttelsestjenester og civilsamfundet, og internationale organisationer, og tilskynde dem til at deltage i operationelle støtte- og overvågningsprocesser, navnlig ved grænserne. I fjerntliggende områder bør der gøres en særlig indsats for at sikre børns adgang til særlige tjenester og organisationer.
56. Som en væsentlig del af integrerede børnebeskyttelsessystemer for uledsagede børn bør medlemsstaterne gøre en særlig indsats for at udvide og styrke værgemålsordningerne for disse børn, herunder ved at sikre hurtig udpegelse af tilstrækkelige juridiske værger eller repræsentanter og gennem deltagelse i aktiviteterne i det europæiske netværk for værgemål, kortlægge bedste praksis og udveksle ekspertise. Medlemsstaterne bør også sikre alle uledsagede børn effektiv støtte til overgangen til voksenlivet.
57. Medlemsstaterne opfordres til at opbygge nationale integrerede børnebeskyttelsessystemer, der kan håndtere de forskelligartede situationer, som migrantbørn befinder sig i (uledsagede børn, ofre for menneskehandel, børn, der anmoder om international beskyttelse eller genforenes med deres familie, og børn, der integreres i lokalsamfundet og får adgang til generelle tjenester). Medlemsstaterne bør sikre, at der stilles tilstrækkelige ressourcer til rådighed til børnebeskyttelsessystemerne, og at deres personale er tilstrækkeligt uddannet til at reagere på de specifikke udfordringer, som disse børn står over for, samt at organisationer, der er i direkte kontakt med børn, har indført interne politikker til beskyttelse af børn. Personer, der er i kontakt med børn, bør navnlig gøres opmærksomme på og uddannes i interkulturel kommunikation og aspekter vedrørende mental sundhed. Medlemsstaterne opfordres til at sikre, at alle børn får relevante oplysninger om deres rettigheder og om procedurer på en børnevenlig måde, der tager hensyn til deres alder og konteksten.
58. Medlemsstaterne bør øge migrantbørns og børn med migrantbaggrunds deltagelse i undervisning, herunder førskoleundervisning og børnepasning, og samtidig sikre, at sådanne programmer er egnede til at tjene kulturelt og sprogligt forskelligartede

⁸⁴ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser ([EUT L 178 af 2.7.2019](#)).

børn. Supplerende foranstaltninger til sikring af, at fordrevne børn bevarer tilknytningen til deres oprindelsesland, bør også fremmes.

Beskyttelse af børn som en global prioritet for Unionen

Styrkelse af en integreret tilgang til beskyttelse af børn i EU's optræden udadtil

59. Medlemsstaterne bør værne om børns rettigheder i forbindelse med deres foranstaltninger udadtil, herunder udenlandsk diplomati, udviklingssamarbejde og humanitær indsats som fastsat i internationale instrumenter vedrørende menneskerettigheder og humanitær folkeret, med særlig vægt på retten til at leve uden vold og retten til beskyttelse.
60. Medlemsstaterne bør sikre, at deres optræden udadtil bidrager til bekæmpelsen af alle former for vold mod børn såsom vold i hjemmet, menneskehandel, seksuelt misbrug, kønsbestemt vold, herunder kvindelig kønslemlæstelse og børneægteskaber, samt alle former for mobning og korporlig afstraffelse. Medlemsstaterne opfordres til at overveje at anvende en integreret tilgang til beskyttelse af børn, herunder social beskyttelse, i forbindelse med eksterne støtteforanstaltninger.
61. Medlemsstaterne bør afbøde de umiddelbare og langsigtede konsekvenser for børn af væbnede konflikter, prioritere beskyttelsen af børn i konfliktområder, forebygge og reagere på de seks alvorlige krænkelser af børn, fremme alle konfliktens parter overholdelse af internationale menneskerettigheder og humanitær folkeret, bistå med rehabilitering og reintegration af børn, der tidligere har været tilknyttet væbnede styrker og væbnede grupper, og lette deres tilbagevenden og hjemsendelse⁸⁵.
62. Medlemsstaterne bør i højere grad reagere på de specifikke behov og sårbarheder hos børn, der er berørt af væbnede konflikter, og støtte alders- og kønsorienterede, lokalt baserede, integrerede sociale beskyttelsessystemer i konfliktramte lande for at hjælpe med at forebygge, afbøde og reagere på krænkelser af børns rettigheder samt hjælpe børnene med at komme over disse krænkelser.
63. Medlemsstaterne bør støtte effektive foranstaltninger for at sikre, at de, der begår alvorlige krænkelser af børn i væbnede konflikter, holdes ansvarlige.

Afskaffelse af børnearbejde

64. Medlemsstaterne bør intensivere deres bestræbelser på fuldt ud at afskaffe børnearbejde, navnlig ved at forhindre brugen af børnearbejde i forsyningskæderne i virksomheder med aktiviteter i og uden for Unionen. Medlemsstaterne opfordres også til at forebygge børnearbejde og tackle de underliggende årsager, herunder gennem en integreret tilgang til social beskyttelse af børn og familier i forbindelse med eksterne støtteforanstaltninger.
65. Medlemsstaterne bør støtte internationale samarbejdsbestrebelser, ikke blot ved at vedtage en nultolerancepolitik over for børnearbejde, men også ved at gøre anstændigt arbejde til en realitet for voksne og unge over minimumsalderen for adgang til beskæftigelse med henblik på at opnå universel adgang til social beskyttelse, støtte grundlæggende rettigheder på arbejdspladsen og fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter.

⁸⁵ Tage hensyn til "[EU's Guidelines on Children and Armed Conflict](#)".

Beskyttelse af børn mod konsekvenserne af klimaændringer og miljøfarer for deres rettigheder

66. Medlemsstaterne opfordres til at inddrage børn i og styrke civilsamfundet, herunder børnerettighedsorganisationer, i forbindelse med beslutningstagning vedrørende klimaændringer. Medlemsstaterne opfordres til at sikre, at børn frit kan give udtryk for deres synspunkter, og at sådanne synspunkter tages i betragtning ved udformningen og gennemførelsen af relaterede foranstaltninger, navnlig med hensyn til processer for tilpasning til klimaændringer.
67. Det henstilles til medlemsstaterne, at de forebygger og afhjælper virkningerne af miljøfarer og -skader for børns rettigheder og medtager en børnebeskyttende og børneorienteret tilgang i deres planer for tilpasning til og afbødning af klimaændringer. Der bør indføres specifikke løsninger for børn for at mindske både klimaændringernes kortsigtede og langsigtede indvirkning på børns rettigheder, herunder ved at vedtage en børnerettighedsbaseret tilgang til migration og fordrivelser som følge af klimaændringer.

Udnyttelse af de muligheder, som eksisterende EU-støttetiltag giver

68. Medlemsstaterne bør anvende og tilskynde interessenter og fagfolk, der er involveret i børnebeskyttelsessystemer, til at drage fordel af den brede vifte af værktøjer, som de har til rådighed på EU-plan, såsom lovgivning, strategi- og kommunikationsuddannelsesaktiviteter og bevidstgørelsesaktiviteter, udveksling af bedste praksis, kortlægning og statusrapporter samt finansiell og teknisk støtte, til at videreudvikle og styrke deres børnebeskyttelsessystemer og få dem til at fungere på en integreret måde i barnets tarv.
69. Medlemsstaterne opfordres til at sikre en koordineret tilgang på nationalt, makroregionalt, regionalt og lokalt niveau i forbindelse med programmeringen og anvendelsen af EU-midler og til at inddrage lokale og regionale myndigheder, civilsamfundsorganisationer, herunder organisationer, der arbejder med og for børn, samt arbejdsmarkedets parter og andre repræsentanter for erhvervslivet i forberedelsen, revisionen, gennemførelsen og overvågningen af de programmer, der skal finansieres med EU-midler.
70. Medlemsstaterne opfordres til at anvende og fremme EU's platform for børns deltagelse, der specifikt er udformet til at sikre, at børn i højere grad høres, og samle eksisterende mekanismer for børns deltagelse på EU-plan.
71. Medlemsstaterne opfordres til aktivt at udveksle god praksis og dokumentation fra modeller for integration af børnebeskyttelsestjenester og bidrage til arbejdet i EU-netværket for børns rettigheder. Et sådant bidrag bør lette dialogen og den gensidige læring mellem medlemsstaterne.
72. Medlemsstaterne bør støtte anvendelsen af værktøjer såsom egenkontrolværktøjer til at vurdere kvaliteten af deres kontrol- og evalueringsrammer for beskyttelse af børn og eksisterende datasystemer og, hvor det er nødvendigt, støtte udviklingen og gennemførelsen af handlingsplaner for at forbedre tilgængeligheden, kvaliteten og sammenligneligheden af deres data vedrørende beskyttelse af børn.
73. Medlemsstaterne opfordres til at gøre bedst mulig brug af det samarbejde og den koordinering, der allerede findes mellem de relevante interessenter, herunder internationale partnere såsom Europarådet, Den Internationale Arbejdsorganisation

og De Forenede Nationer, og civilsamfundet på EU-plan samt nationalt, regionalt og lokalt plan.

74. Medlemsstaterne opfordres til at gøre bedst mulig brug af den støtte, der ydes af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder i forbindelse med gennemførelsen af denne henstilling, samt på andre relevante områder af EU-strategien for børns rettigheder, navnlig med hensyn til teknisk bistand og metodologisk støtte, f.eks. til udformning og gennemførelse af dataindsamling.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23.4.2024.

På Kommissionens vegne

Dubravka ŠUICA

Næstformand

